

عنوان مقاله:

مردم نگاری هنر گرافیتی و دیوارنگاری شهری در مناطق تهران (منطقه ۵ و ۱۲)

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارافرینی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهسا گلشنی - کارشناسی ارشد دانشگاه باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

گرافیتی نوعی هنر رسانه ای است که گروه های سیاسی به حاشیه رانده شده یا محروم از امکانات و تبلیغات رسمی برای بیان عقاید و دیدگاه های خود از آن بهره می گیرند. این هنر برای اولین بار در دهه ۸۰ میلادی در نیویورک به صورت رسمی معرفی شد. نمونه های موجود گرافیتی در ایران، پیوندی پنهان با دیگر عناصر سبک زندگی هنرمندان آن در شهر های بزرگ از جمله تهران است. از لحاظ سبک، مضامین و عناصر نشانه شناسی بیشتر گرافیتی هنر انتقادی محسوب می شود. دیوارنگاری از جمله هنرهای شهری است که از ظرفیت ها و کارکردهای شهری و ساختار فرهنگی و تاریخی قبل توجهی برخوردار است. نقش هویت ساز دیوار نگاری شهری از طریق شناسایی کارکردهای آن در حوزه های پیرامونی اش شامل دیوار نگاری در نمای عمومی شهر تهران، هم زمان با انقلاب اسلامی ایران و پس از آن گسترش چشم گیری یافت. آثار دیواری توسط خود مردم و هنرمندان مردمی به صورت خود جوش و براساس نیازهای جامعه شکل گرفتند. پژوهش حاضر مقایسه گرافیتی شهرک اکباتان از نظر سبک، مضامین با محله های منطقه ۱۲ انجام می دهد و بارزترین وجه گرافیتی هر کدام مورد بررسی قرار گرفته است. در سال های اخیر برنامه ریزان و طراحان شهری به هنر عمومی - هنری که در قلمرو عمومی وجود دارد. اگرچه هنر عمومی، به عنوان هنر تلفیق شده با فضای عمومی شهرها که در پارک های شهری، خبابان ها، ساختمان های عمومی و مجموعه های مسکونی اتفاق می افتد، مفهوم جدیدی نیست، اما برنامه ریزان و طراحان شهری در دوده اخیر توجه چشم گیری داشته اند. وارنر (۲۰۰۷) بر اهمیت فضا برای جوانان و نشان دادن فرهنگشان تاکید می کند و آن را محل منازعه میان فرهنگ رسمی و خرده فرهنگ های جوانان می داند. گاهی گرافیتی در ارتباط تنگاتنگی با ایدئولوژی قرار دارد و ممکن است یک ایدئولوژی را زیر سوال ببرد یا خود حامی ایدئولوژی دیگر باشد.

کلمات کلیدی:

گرافیتی، جوانان، فضای عمومی، هنر انتقادی، شهرک اکباتان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1316876>

